

el menys significat per a fer tal afirmació, tota vegada que fins per expressar-me en el meu català no tinc facilitat de paraula, però, amb tot, recordo molt bé que en el temps d'estudiant de l'Institut, era l'assignatura del llatí una de les més simpàtiques del batxillerat, la qual la trobava sumament fàcil i encara que avui el tinc completament oblidat em sembla possible, ajudant-hi una mica la bona voluntat de retornar al seu estudi i sortir-ne triomfant.

Pensem el temps que significa aprendre el francès, l'anglès i l'alemany, i tot per a conèixer malament aquests tres idiomes com també, les energies que pel mateix cal esmerçar en sortirien disminuïdes si amb el llatí, com a llengua única, poguéssim anar pertot arreu.

Dec recordar que solament parlo com a idioma científic internacional i per tant, purament i exclusiva per a l'estudi de la medicina, puix crec que aquell que surt de casa en pur caràcter de congressista solament amb el llatí en tindria prou, però com que mai és aquest l'únic aspecte de l'assistència als Congressos, sinó que la part més important és la de turista, aleshores és indispensable el coneixement més o menys complet de la llengua pàtria del país que es visita.

Sempre ens ha fet molt mal efecte quan ens hem trobat amb un estranger que ha vingut a la nostra terra sense conèixer ni una paraula de les nostres llengües, hem patit per ell perquè ens ha semblat endevinar que no trobava la manera d'exterioritzar les seves impressions i hem patit també per nosaltres mateixos per no poder compartir amb ell les nostres emocions.

Afortunadament, avui ja es viatja força documentat i entre nosaltres pot ben dir-se que no hi ha ningú que no conegui el francès, més bé o més malament, però sí el suficient per a sostenir una petita conversa familiar o científica.

Desgraciadament, en l'estat actual en què es troba el món no cal pensar en què les nacions deixin l'ús de l'idioma nacional per a la seva ciència i com tampoc no és d'esperar que arribi el dia en què tothom d'acord, accepti una de les llengües actualment vives perquè serveixi de llaç científic, puix que cada país voldria tenir l'orgull de sostenir per damunt dels altres el seu idioma nacional, davant d'això no resta altra solució

que cercar-ne un de nou o de ressuscitar-ne un de mort.

Defensem el llatí perquè ja havia estat la llengua internacional científica, així com també han estat els metges els últims en deixar-la.

Avui se sent la necessitat de retornar al seu estudi, i aprofitant el desig mundial de perfeccionament, d'estalvi de temps i d'energies, es pot proposar de nou el seu servei.

Sospito que algú dirà: una complicació més, en pensar en la possibilitat de tenir que estudiar la llengua d'Horaci, però si amb calma pensa els avantatges que tal coneixement li pugui reportar, donarà per ben emprat el temps que hagi esmerçat en aprendre'l.

Hem de dir que per al coneixement científic mundial de la medicina no fóra necessari de saber el llatí literari, sinó que n'hi hauria prou amb un petit resum, el qual podria anar-se ampliant a mesura que la pràctica li donés a conèixer noves paraules i nous caients gramaticals, fent que insensiblement, és a dir, gairebé sense cap mena d'esforç s'arribés al seu domini.

Encara que entusiasta de la proposta del llatí com a idioma científic internacional, i encara que cregui que la major part dels metges veurien amb plaer de poder tenir un llenguatge oficial científic, el qual en Congressos, reunions, càtedres, acadèmies, llibres i revistes fos el lligam espiritual, dubto que puguin ésser realitats semblants idees.

El llatí perdé totalment la seva força a l'edat mitjana i En J. Noir, diu, que les principals causes en foren el Renaixement i la Reforma. Mercès al Renaixement, les llengües nacionals rebren fort impuls, començant a ésser emprades pels humanistes, els savis i en general pels homes de carrera, els quals eren, precisament, els qui tenien el llatí com a idioma científic; i com que aquell que ha d'aprendre li és més senzill l'estudiar en la llengua materna va anar-se deixant l'estudi del llatí, ensems que s'anaven perfeccionant els idiomes patris.

Per altra banda, la Reforma, amb les traduccions de la Bíblia a les diferents llengües, ajuda el millorament de tots els idiomes en perjudici del llatí.

Amb tot, els metges seguien amb l'estudi del llatí, havent estat de totes les carreres els últims